

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 16—22 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ	ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Α' ΣΥΝΟΔΟΥ, Ίωάν. 17: 1-13 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΙΟΥΝΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΤΗ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ	*ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στο Hall τις Έκκλησίας
ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ <i>Ψυχοσάββατον</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΙΟΥΝΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή — Πράξ. 2: 1-11 Έυαγγέλιο— Ίωάν. 7: 37-52; 8: 12

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Άθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Άθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στήν Έκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

Ψυχοσάββατο Πεντηκοστής – Το Μυστήριο της Έκκλησίας

Τα Ψυχοσάββατα και τα Μνημόσυνα των κεκοιμημένων (όταν τελούνται με τον σωστό τρόπο) είναι η ουσιαστικότερη φανέρωση του μυστηρίου της Εκκλησίας του Χριστού. Μέσα στην Εκκλησία οι άνθρωποι αγωνίζονται να πάψουν να είναι μονάδες, τμήματα, μέλη και προσπαθούν να ενοποιηθούν στο ένα σώμα του Χριστού. Να γίνουν αδέρφια. Να γίνουν ένα σώμα. Να ελευθερωθούν από το αποσπασματικό και να γίνουν ολοκληρία. Να βιώσουν τα λόγια της προσευχής του Χριστού προς τον Πατέρα, όταν παρακαλεί για τους μελλοντικούς Χριστιανούς (που θα υπάρξουν από τους λόγους των αποστόλων): «Να είναι ένα όπως εμείς (Πατήρ και Υιός) είμαστε ενωμένοι και να ενωθούν μαζί μας για να πιστεύσει ο κόσμος ότι Συ με έστειλες» (Ιω. 17, 21).

Αυτό το έργο, της ενώσεως με τον Χριστό και μεταξύ μας, γιορτάζουμε στην εορτή της Πεντηκοστής. Το Άγιο Πνεύμα, το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ο Άγιος Παράκλητος έρχεται με την Πεντηκοστή στον κόσμο και στην Εκκλησία, για να οδηγήσει τους ανθρώπους στην αλήθεια της ελευθερίας από τον εγωισμό, ο οποίος κάνει δύσκολη την ενότητα.

Το Πνεύμα το Άγιο φωτίζει και αγιάζει τις καρδιές, ώστε να μάθουν να αγαπούν και έτσι να μοιάσουν του Χριστού. Ο Χριστός είναι το κέντρο του κύκλου. Εμείς είμαστε οι ακτίνες του κύκλου. Όσο πορευόμαστε προς το κέντρο του κύκλου, τόσο πλησιάζουμε και μεταξύ μας. Εγγίζοντας προς τον Χριστό «έν ταύτῳ» εγγίζουμε και προς αλλήλους. Το Άγιο Πνεύμα φωτίζει σ' αυτήν τη διπλή πορεία, ενδυναμώνοντάς μας στον κόπο της εξόδου από την εγωιστική μας αυταπάτη. Μένοντας στον εγωισμό, μένουμε μόνοι. Ακίνητοι σε αυταπάτη αεικινήσις. Απλησίαστοι και αδιάφοροι. Ξένοι. Με μια καρδιά που γίνεται σιγά-σιγά «λίθινη». Ο Θεός με το Πνεύμα το Άγιο, δια του προφήτη Ιεζεκιήλ, κραυγάζει: «Δώστε μου την πέτρινη καρδιά σας και θα την κάνω σάρκινη» (Ιεζ. 36, 26). Σε μας μένει να ανταποκριθούμε. Αν ναι, τότε θα έρθει και θα κατοικήσει μέσα μας και θα γεμίσει η καρδιά μας από τα δώρα του Αγίου Πνεύματος: «αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, πραότης, έγκράτεια» (Γαλ. 5, 22).

Όταν, λοιπόν, αυτά, έστω και κατ' αρχάς και εν μέρει, αρχίσουν να υπάρχουν στα μέλη – Χριστιανούς της Εκκλησίας, τότε αρχίζει να σαρκώνεται το μέγα μυστήριο της Εκκλησίας. Τότε οι Χριστιανοί, μέσα στην ελευθερία των τέκνων του Θεού, την οποία Εκείνος τους έδωσε και για την οποία χαίρουν, αγαπούν και νοιάζονται ο ένας τον άλλο. Γίνονται αδέρφια. Αποκτούν κοινότητα σκέψης και τρόπου. Γίνονται κοινότητα σε όλα, στη χαρά, στη θλίψη, στις ανάγκες, στην άνεση. Τότε οι αρετές που φυτρώνουν σιγά – σιγά στην καρδιά αρχίζουν να καρποφορούν και όλοι οι άνθρωποι (δικοί μας και ξένοι) γίνονται αδέρφια μας.

Γνωρίζοντας την αδυναμία και το τρεπτό της φύσεως, οι Χριστιανοί αγωνίζονται για όσο γίνεται μεγαλύτερη μετοχή στη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Όχι μηχανικά, με μόνη τη μετοχή στα Μυστήρια, αλλά ουσιαστικά. Με τη βοήθεια των Μυστηρίων, στην ελευθερία από τον ψυχοσωματικό εγωισμό που εμποδίζει την αγάπη και ανακόπτει την πορεία προς τον αδελφό.

Στην εορτή, λοιπόν, της αγίας Πεντηκοστής, που είναι φανέρωση του τρόπου της Εκκλησίας, οι Χριστιανοί (την παραμονή) προσεύχονται για τους αδελφούς τους που έχουν φύγει από αυτόν τον κόσμο και έχουν περάσει στην κατάσταση που προσδιορίζεται μόνον από την παρουσία του Χριστού.

Στο μέτρο που κάποιος έγινε μέτοχος των αρετών του Χριστού, τόσο Του μοιάζει, τόσο άνεση έχει στη σχέση μαζί Του. Οι μάρτυρες και οι άγιοι, μεγάλη· οι υπόλοιποι Χριστιανοί, ανάλογα. «*Ἀστὴρ γὰρ ἀστὲρος διαφέρει ἐν δόξῃ*» (Α΄ Κορ. 15, 41). Ατυχώς κάποιοι, πολύ λίγο ή και επικίνδυνα λίγο, ώστε το πρόσωπο του Χριστού να είναι γι' αυτούς ξένο ή και ενοχλητικό!

Έρχεται, λοιπόν, τώρα η Εκκλησία του Χριστού και προσεύχεται με την Ευχαριστία την παραμονή της αγίας Πεντηκοστής, (που είναι η εορτή της δυνατότητας της ανθρώπινης αλλαγής), και παρακαλεί τον Κύριο της ζωής και του θανάτου, τον Δεσπότη Χριστό, για όλους όσους βρίσκονται ενώπιόν Του, να παραβλέψει τις αδυναμίες τους. Να συγχωρήσει λάθη. Να παραγράψει αγνοήματα. Να δώσει ζωή. Να φέρει ελπίδα αναπαύσεως.

Η Εκκλησία παρακαλεί και ικετεύει. Ο Χριστός θέλει. Η τραγωδία είναι ότι ίσως κάποιος δεν επιθυμεί καμιά αλλαγή... Ακόμα και την επομένη μετά το Ψυχασάββατο ημέρα της Πεντηκοστής, όλη η Εκκλησία γονατιστή παρακαλεί για όσους έχουν φύγει. «Δέξου Κύριε, δέξεις και ικεσίες και ανάπαυσε όλους τους γονείς, τους αδερφούς, τα τέκνα όλων και κάθε άνθρωπο, όλους όσους έχουν πεθάνει, στην αγκαλιά του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ».

Η συμμετοχή μας, λοιπόν, στην εορτή ας γίνει μια προσπάθεια κατανόησης της σχέσης μας με το Άγιο Πνεύμα (κάθαρση – φωτισμός). Μετοχή στα χαρίσματά Του, που μόνον στην Εκκλησία υπάρχουν και δίνονται. Αγάπη για την Εκκλησία, τους αδερφούς μας δηλαδή, ζωντανούς και κεκοιμημένους.

Κάποια στιγμή και εμείς θα χρειαστούμε αυτή την αγάπη.

† π. Θεοδόσιος Μαρτζούχος (εφημέριος Ι.Ν. Αγ. Ιωάννου Χρυσοστόμου Πρεβέζης) <https://agiosnikolaosalimou.gr/>

* * * * *

ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Α' ΣΥΝΟΔΟΥ, Ίωάν. 17: 1-13

«Αὕτη ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκουσι σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν».

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Η Αγία μας Εκκλησία από περάτων έως περάτων της οικουμένης εορτάζει και πανηγυρίζει σήμερα «εν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεπικολιμένη» την μνήμη των 318 Θεοφόρων Πατέρων της συνελθούσης στη Νίκαια της Βιθυνίας Πρώτης Οικουμενικής Συνόδου το 325 μ.Χ.

Η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, πολλές φορές βρέθηκε εν μέσω φοβερών κυμάτων «εκλυδωνίζετο και ου κατεποντίζετο» κατά τον Ιερό Χρυσόστομο.

Η Εκκλησία του Εσταυρωμένου, του Αναστάντος και Αναληφθέντος στους ουρανούς Ιησού Χριστού είναι ακατάλυτος και «πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατησχήσουσι Αυτῆς».

Οι Θεοφόροι Πατέρες, των οποίων την ετήσιο μνήμη σήμερα εορτάζουμε, συγκεντρώθηκαν «εν αγίῳ Πνεύματι» στην ξακουστή πόλη της Νίκαιας «ζήλω πυρούμενοι, καθάπερ ο Θεσβίτης Ηλίας τῷ του πνεύματος τέμνουσι ξίφει», και τὸν Υἱό του Θεοῦ ανεκήρυξαν, Πατρί και Πνεύματι σύνθρονον, σε πείσμα του θεοστυγούς Αρείου και των οπαδῶν του, και συνέταξαν τα επτά πρώτα άρθρα του Συμβόλου της Πίστεως, το οποίο είναι το σύμβολο της αληθείας, το σύμβολο του φωτός, το σύμβολο της Ορθοδοξίας Εκκλησίας, πού είναι η βάση και το θεμέλιο κα η είσοδος του ανθρώπου στην αἰώνιο ζωή και θεία μακαριότητα.

Ο Ιησούς Χριστός, ο Μονογενής Υἱός και Λόγος του Θεοῦ, είναι το μόνο μέσο της σωτηρίας μας. Αυτός δίδαξε την αλήθεια και έχυσε το Πανάγιο Αἷμα Του επάνω στο Σταυρό του Μαρτυρίου Του. Αυτός άπλωσε τα χέρια Του επάνω στο Σταυρό και ένωσε τα διεστώτα, ένωσε Θεό και άνθρωπο και αναγέννησε τον πλανηθέντα άνθρωπο, ο Θεάνθρωπος Ιησούς, «ο δρακί έχων την πάσαν κτίσιν».

Ο Θεάνθρωπος Ιησούς, ο Υἱός της Παρθένου Μαρίας, έγινε άνθρωπος από άπειρο αγάπη προς τον άνθρωπο και απεκάλυψε στους ανθρώπους τον Θεό, τον Δημιουργό του παντός, τον Οποῖο εδῶξε επί της γῆς και έδωκε στους γνήσιους μαθητές Του «πάν ὃ δέδωκε αὐτῷ» ο Πατέρας Του, την αἰώνιο ζωή, «και εχαρίσατο αὐτοῖς ζωὴν τὴν αἰώνιον».

Ω αγάπη, ὡ αγαθότητα, ὡ ευσπλαχνία, ὡ θεϊκή συγκατάβαση. Ο Μονογενής Υἱός και Λόγος του Θεοῦ εκουσίως επάνω στο Σταυρό του μαρτυρίου Του τελείωσε το έργο της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους και χάρισε στον άνθρωπο της κάθε εποχής την αἰώνιο ζωή πού είναι το τέλμα παντός χριστιανού.

Η αἰώνιος ζωή είναι το Μέγα Δείπνο, είναι ο κεκρυμμένος θησαυρός, είναι ο πολύτιμος μαργαρίτης πού πρέπει να ζητά, να αποκτήσει, και να γευθεῖ ο κάθε άνθρωπος, ο κάθε χριστιανός.

Η πίστη στην αἰώνιο ζωή και μακαριότητα ενίσχυσε τους μάρτυρες και αγίους της Εκκλησίας μας, οι οποίοι «ελιθάσθησαν, επρίσθησαν, επειράσθησαν εν φόνῳ μαχαίρας απέθανον».

Η πίστη στην αἰώνιο ζωή και μακαριότητα παραμυθεῖ και ενισχύει τους πιστούς στις θλίψεις τους και στα βάσανα της πολυμόχθου και πρόσκαιρης αυτής ζωής.

Η πίστη στην αἰώνιο ζωή και μακαριότητα παρακινεί τους αληθινούς χριστιανούς να εργαστούν με αυτοθυσία και αγάπη υπέρ των αδελφῶν τους και να βοηθούν τους πάσχοντες, τους ασθενείς, τους φτωχούς κάνοντας την Ορθοδοξία Ορθοπραξία.

Η αἰώνιος ζωή δεν είναι απλή παράσταση της ζωής, η άνευ τέλους η ύπαρξη του ανθρώπου. Είναι η εν τῷ Θεῷ ζωή η βαθύτερα και τελειότερα γνώση του απειροτέλειου Θεοῦ. Και αυτή η γνώση δεν είναι μία θεωρητική πληροφορία του νού, ένας απλός γνωσιολογικός πλούτος, μία ψυχρή ενέργεια της ανθρωπίνης σκέψης. Είναι η συμμετοχή στην ζωή και την δόξα του Θεοῦ.

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Σ' αυτό τον κόσμο τον πρόσκαιρο και μάταιο είμαστε «ξένοι και παρεπίδημοι», σήμερα ή αύριο φεύγουμε εκ του κόσμου τούτου και μπαίνουμε στο τάφο. Πέρα του τάφου υπάρχει η αληθινή πατρίδα μας, η αἰώνια πόλη την οποία ετοίμασε ο Θεός.

Ας φροντίσουμε λοιπόν να γίνουμε άξιοι πολίτες της ουρανίου βασιλείας, και τώρα που έχουμε καιρό ας εργαζόμαστε το αγαθό, ας μελετούμε το θείο νόμο και ας πράττουμε έργα καρποφόρα, έργα αγάπης, μιμούμενοι τους αγίους Πατέρες, οι οποίοι δι' έργων και λόγων έγιναν οι διαπρύσιοι κήρυκες της Ορθοδόξου ημών πίστεως, αλλά και μέτοχοι της μακαρίας και αιωνίου ζωής. ΑΜΗΝ.